

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Fællesskabets samarbejde med lande i Asien og Latinamerika og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2258/96

(2002/C 331 E/02)

KOM(2002) 340 endelig udg. — 2002/0139(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 2. juli 2002)

BEGRUNDELSE

1. Indledning

Formålet med forslaget er at skabe et nyt retsgrundlag for Fællesskabets samarbejde med landene i Asien og Latinamerika. Den nye forordning skal træde i stedet for forordning (EØF) nr. 443/92, der blev udstedt den 25. februar 1992.

Det er ikke meningen med forslaget at udstikke politiske eller strategiske retningslinjer for modtagerregionerne. Hensigten er snarere på en enkel og klar måde at fastlægge de nødvendige programmeringsregler og -procedurer og træffe effektive beslutninger om samarbejdet med partnerlandene.

Reglerne er de samme for begge regioner, og Kommissionen har derfor besluttet at forelægge et enkelt udkast til forordning.

2. Målene for Fællesskabets samarbejde

Målene for samarbejdet defineres bredt for at der kan interveneres på alle samarbejdsområder, der er omhandlet i aftalerne mellem Fællesskabet og partnerlandene og i de policy- og samarbejdsretningslinjer, der er vedtaget i de relevante fora.

Det er under programmeringen, at sektorer og samarbejdsaktiviteter vil blive præcist defineret i forhold til hvert partnerlands eller -regions kendetegn og behov. Forordningen griber ikke ind i denne valgfrihed. Den skal være fleksibel nok til, at prioriteterne realiseres, efterhånden som de opstår.

I almindelighed skal der i forbindelse med samarbejdet og bistanden i henhold til forordningen tages hensyn til målene for udviklingspolitikken, som er defineret i traktatens artikel 177 og yderligere præciseret i Rådets konklusioner (udvikling) og i Rådets og Kommissionens fælleserklæring af 10. november 2000, hvilket igen afspejler Millenniumudviklingsmålene, der blev vedtaget på FN's 55. generalforsamling. Fællesskabets samarbejde og bistand vil også støtte de prioriteter, der er fastlagt i aftalerne mellem Det Europæiske Fællesskab og modtagerlandene og i Kommissionens meddelelse om Asien af 4. september 2001 og konklusionerne fra topmødet mellem EU og Latinamerika i Madrid den 17. maj 2002, som udgør de overordnede strategiske rammer for forbindelserne med henholdsvis Asien og Latinamerika.

Blandt de bredere mål i forordningen kan nævnes bæredygtig udvikling, fattigdomsbekæmpelse, integrering af partnerlandene i verdensøkonomien, handel og investering, regional integration og styrkelse af båndene mellem partnerregionerne og Den Europæiske Union. Modernisering og forbedring af den institutionelle kapacitet skal desuden være et væsentligt princip i samarbejdet. Det vil især bidrage til at fremme de demokratiske principper, retsstaten og menneskerettighederne og forbedre bekæmpelsen af terrorisme, narkotikahandel og organiseret kriminalitet.

3. Programmering

Som led i reformen af forvaltningen af den eksterne bistand overvejer Kommissionen som et nøglemål at styrke den flerårige programmering, således at den afspejler EU's politiske mål og prioriteter.

Programmeringsprincipperne er klart slået fast i forordningsudkastet: en strategisk ramme skal tjene som grundlag for fastlæggelse af vejledende flerårige programmer, på grundlag af hvilke der vil blive udarbejdet årlige handlingsplaner. Disse principper gælder generelt, undtagen i særlige tilfælde.

Med et strengt og sammenhængende programmeringssystem vil bistanden kunne gives større gennemslagskraft, bedre knytte Fællesskabets samarbejde til reformprogrammer, der sigter mod at realisere mål på kort og mellemlang sigt, og sikre komplementaritet med andre donoreres bistand.

4. Komitologi

Det udvalg, der nedsættes ved forordningen, skal i overensstemmelse med kriterierne i Rådets afgørelse 1999/468/EF optræde efter forvaltningsproceduren som omhandlet i nævnte afgørelses artikel 4.

Med en strammere programmering og en strategisk ramme vil medlemsstaterne i forvaltningsudvalget kunne give deres mening til kende om prioriteterne og de strategiske retningslinjer for samarbejdet.

I retningslinjerne for reformen af bistanden til tredjelande anbefales det, at udvalgene skal koncentrere sig om programmeringsfasen snarere end de enkelte projekter. Det er nemlig under programmeringsfasen, at de grundlæggende politiske og strategiske spørgsmål skal behandles.

Udvalget vil således blive hørt om den strategiske ramme, de flerårige programmer og de årlige handlingsplaner.

Det svarer til, hvad Rådet har vedtaget i forbindelse med MEDA- og CARDS-forordningerne.

De nye forenklede regler for vedtagelse af landestrategidokumenter, flerårige vejledende programmer og årlige handlingsplaner forventes at resultere i en betydelig mindskelse af antallet som helhed af finansieringsafgørelser, som skal godkendes af Udvalget og vedtages af Kommissionen.

5. Adgang til offentlige indkøb

Med hensyn til deltagelse i offentlige udbud er det tanken i udkastet at afbinde bistanden på regionalt plan i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse af 11. april 2001 og Kommissionens erklæring i OECD/DAC den 25./26. april 2001. Det er også tanken, at kandidatlandene skal kunne deltage.

I henhold til specifikke bestemmelser kan andre lande deltage fra sag til sag, særlig hvor det drejer sig om samfinansiering og regionalt samarbejde i Asien.

Desuden tillades i overensstemmelse med ovennævnte erklæring fra Kommissionen af 25. april 2001 andre landes deltagelse i indkøb af varer og tjenesteydelser til bekæmpelse af overførbare sygdomme som HIV/AIDS, malaria og tuberkulose fra sag til sag.

Med hensyn til afbinding af bistand for de mindst udviklede landes vedkommende skal bistanden i henhold til udkastet afbindes for de kategorier og inden for de grænser, der er omhandlet i DAC-rekommandationen.

Det er på linje med Kommissionens tilsagn om at udforske mulighederne for at implementere DAC-rekommandationerne og målet om at gøre bistanden mere effektiv gennem udvidet konkurrence. Desuden vil muligheden for, at aktører i visse lande i Centralasien, som i øjeblikket modtager EF-bistand i henhold til TACIS-programmet, for så vidt angår de mindst udviklede lande, vil kunne deltage i offentlige udbud, bidrage til at styrke den regionale samarbejde. Afbinding af bistanden skal naturligvis baseres på princippet om gensidighed.

6. Genopbygning og rehabilitering, bistand til hjemstedsfordrevne personer

For at forenkle og mindske antallet af retsgrundlag foreslås det at medtage aktiviteter til fordel for hjemstedsfordrevne personer i forordningen. Desuden åbner forordningen mulighed for finansiering af rehabiliteringsaktiviteter. Det vil gøre det muligt på en mere sammenhængende måde at behandle aspekter vedrørende overgangen mellem nødhjælp, rehabilitering og udvikling.

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 179, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet har siden 1992 ført en politik for finansielt, teknisk og økonomisk samarbejde med landene i Asien og Latinamerika på grundlag af Rådets forordning (EØF) nr. 443/92 af 25. februar 1992 om finansiell og faglig bistand til og økonomisk samarbejde med udviklingslandene i Asien og Latinamerika⁽¹⁾. Denne politik bør videreføres og intensiveres.
- (2) I aftalerne mellem Fællesskabet og landene og regionerne i Asien og Latinamerika fastlægges områderne for samarbejdet med hvert land og hver underregion.
- (3) Stats- og regeringscheferne fra Den Europæiske Union, Latinamerika og Vestindien vedtog på deres møde i Rio de Janeiro i juni 1999 en handlingsplan, som definerer et bredt udvalg af samarbejdsaktiviteter med henblik på at opbygge et strategisk partnerskab. De ajourførte og konsoliderede denne handlingsplan på deres andet topmøde, som blev afholdt i Madrid den 17. maj 2002.
- (4) I Kommissionens meddelelse af 4. september 2001 med titlen »Europa og Asien: strategiske rammer for styrkede partnerskaber«⁽²⁾ fastlægges de overordnede rammer for forbindelserne med Asien. Hovedmålene er at styrke Den Europæiske Unions politiske og økonomiske tilstedevæ-

relse i regionen og at bringe den op på et niveau, der svarer til den øgede samlede vægt af en udvidet Europæisk Union. Rådet tilsluttede sig fuldt ud den nævnte meddelelse i konklusioner vedtaget den 27. december 2001.

- (5) Stats- og regeringscheferne for Den Europæiske Unions medlemsstater samt Kommissionen nåede på FN's 55. generalforsamling til enighed ved konsensus om at godkende De Forenede Nationers Millenniumerklæring, der indeholder udviklingsmålene for årtusindskiftet (Millennium Development Goals). Fællesskabet vil i sine bestræbelser på at realisere disse mål lade sig lede af principperne og målene for den udviklingspolitik, der er fastlagt af Rådet og Kommissionen i deres fælleserklæring af 10. november 2000.
- (6) Medlemmerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO) forpligtede sig på den fjerde ministerkonference i Doha til at integrere handel i udviklingsstrategierne og til at yde handelsrelateret teknisk bistand og kapacitetsopbygning for at hjælpe udviklingslandene med at deltage i nye handelsforhandlinger og gennemføre resultaterne heraf.
- (7) Kommissionen planlægger at støtte forberedelserne til og gennemførelsen af en ny generation af økonomiske reformer i landene i Asien og Latinamerika på linje med Rådets resolution af 18. maj 2000 om økonomisk reform og strukturtilpasning i udviklingslandene. Den vil i den forbindelse sikre en passende koordination med andre donorer, særlig med medlemsstaterne og Brettons Woods-institutionerne.
- (8) Uden at dette berører de beslutninger, der vil blive truffet i programmeringsfasen, er det nødvendigt at definere de brede mål for Fællesskabets samarbejde for at gøre det muligt at gennemføre aktionerne i alle de sektorer, der er omfattet af de aftaler, som er indgået med modtagerlandene, samt at forfølge de prioriteter, der er fastlagt i henhold til Den Europæiske Unions strategiske retningslinjer for Asien og Latinamerika.

⁽¹⁾ EFT L 52 af 27.2.1992, s. 1.

⁽²⁾ KOM(2001) 469 endelig.

- (9) For at forenkle og rationalisere reglerne om samarbejde bør denne forordning både medtage aktioner vedrørende rehabilitering og genopbygning og vedrørende bistand til hjemstedsfordrevne. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2130/2001 af 29. oktober 2001 om foranstaltninger på området bistand til hjemstedsfordrevne i udviklingslandene i Asien og Latinamerika ⁽¹⁾ bør derfor ophæves, og Rådets forordning (EF) nr. 2258/96 af 22. november 1996 om rehabiliterings- og genopbygningsforanstaltninger til fordel for udviklingslandene ⁽²⁾ bør derfor ændres.
- (10) Fællesskabets samarbejde bør bygge på en strategisk ramme og en årlig og flerårig programmering som omhandlet i Kommissionens meddelelse af 16. maj 2000 med titlen »Reform af forvaltningen af bistanden til tredjelande« og som omtalt i Rådets konklusioner af 10. november 2000. Dermed placeres samarbejdet i en kontekst på mellemlangt sigt, hvilket vil gøre det muligt at sikre, at det supplerer og forbliver foreneligt med medlemsstaternes samarbejde.
- (11) For at fremme de økonomiske forbindelser inden for de to regioner og i overensstemmelse med rekommandationen fra OECD/Komiteén for Udviklingsbistand (DAC) af 26. april 2001 om afbinding af den offentlige udviklingsbistand til de mindst udviklede lande og den dertil knyttede erklæring fra Kommissionen bør det sikres, at der åbnes op for deltagelse i udbud og kontrakter på et regionalt grundlag for partnerlande i Asien og Latinamerika under hensyntagen til bestemmelserne i ovennævnte erklæring, vedrørende varer og tjenesteydelser, der er af betydning for bekæmpelsen af HIV/AIDS, tuberkulose og malaria. Desuden er der åbnet helt op for deltagelse i udbud og kontrakter vedrørende Fællesskabets samarbejde med de mindst udviklede modtagerlande, som er omfattet af denne forordning, for de kategorier, der er omhandlet i den nævnte rekommandation.
- (12) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.
- (13) I denne forordning fastlægges den finansielle ramme for perioden 2003-2006, som skal udgøre det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden, jf. punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-
- Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽⁴⁾.
- (14) Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelse af svig og uregelmæssigheder udgør en integrerende del af denne forordning. Det bør navnlig fremgå af aftaler og kontrakter, der indgås i henhold til denne forordning, at Kommissionen er beføjet til at udføre de foranstaltninger, der følger af Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽⁵⁾.
- (15) Da der med denne forordning lægges nye rammer for samarbejdet, er det nødvendigt at ophæve forordning (EØF) nr. 443/92. For at undgå afbrydelser af Fællesskabets indsats er det samtidig nødvendigt at fastsætte overgangsforanstaltninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, FORMÅL OG UNDERLIGGENDE PRINCIPPER

Artikel 1

Ved denne forordning fastlægges rammerne for gennemførelsen af Fællesskabets politik for samarbejde gennem finansiering af projekter og programmer, i det følgende benævnt »Fællesskabets samarbejde«, med de lande i Asien og Latinamerika, der er anført i bilag I, i det følgende benævnt »de asiatiske partnere« og »de latinamerikanske partnere«.

Artikel 2

1. Fællesskabets samarbejde i henhold til denne forordning sigter mod de overordnede mål at styrke forbindelserne mellem Fællesskabet og dets asiatiske og latinamerikanske partnere, at bekæmpe fattigdom og fremme bæredygtig udvikling samt at bidrage til velfærd, sikkerhed og stabilitet.

2. Uden at dette berører støtteberettigelsen af de sektorer, der er omfattet af aftaler med partnerlandene, skal Fællesskabets samarbejde navnlig:

- a) fremme bæredygtig økonomisk og social udvikling i partnerlandene og disses gnidningsløse og gradvise integration i verdensøkonomienstyrke

⁽¹⁾ EFT L 287 af 31.10.2001, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 306 af 28.11.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 172 af 18.6.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

- b) styrke de institutionelle og lovgivningsmæssige rammer og særlig underbygge demokratiske principper, retsstatsprincippet samt overholdelsen og beskyttelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder
- c) fremme økonomisk og handelsmæssigt samarbejde, styrke investeringsforbindelserne og befordre integrationen af de asiatiske og latinamerikanske lande i det multilaterale handelssystem og gennemførelsen af WTO-aftalerne
- d) støtte bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, hvidvaskning af penge, terrorisme, narkotika, ulovlig migration og menneskesmugling, og støtte tillidsskabende foranstaltninger og foranstaltninger til forebyggelse af konflikter
- e) fremme regional integration og regionalt samarbejde i Asien og Latinamerika og støtte udviklingen af tættere forbindelser mellem de asiatiske og latinamerikanske partnere og Den Europæiske Union med henblik på gensidigt fordelagtige udvekslinger, navnlig mellem økonomiske, sociale, kulturelle, uddannelses-mæssige, teknologiske og videnskabelige enheder og instanser
- f) støtte rehabilitering, genopbygning og bistand til hjemstedsfordrevne personer med fokus på overgangen mellem nødsituation og udvikling.

3. Fællesskabets samarbejde skal så vidt muligt vælge en sektorbaseret tilgang. I denne forbindelse støtter Fællesskabets samarbejde sektorpolitikker og programmer for økonomisk reform med de mest egnede instrumenter, herunder budgetstøtte, under forudsætning af et strengt tilsyn og af overholdelsen af visse betingelser. Under ekstraordinære omstændigheder kan der, hvor der endnu ikke findes sådanne politikker og programmer, også ydes budgetstøtte til specifikke og klart definerede foranstaltninger, med forbehold af et strengt tilsyn og overholdelse af visse betingelser.

Artikel 3

Respekten for de demokratiske principper og retsstatsprincippet samt respekten for menneskerettighederne, mindretalenes rettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder udgør et vigtigt element i anvendelsen af denne forordning. Overtrædelse af disse principper kan danne grundlag for, at der træffes passende foranstaltninger.

KAPITEL II

PROCEDURER FOR GENNEMFØRELSE AF SAMARBEJDSAKTIVITETER

Artikel 4

1. Som hovedregel udgøres rammerne for programmering og identifikation af Fællesskabets samarbejdsaktiviteter i henhold til denne forordning af:

- a) strategidokumenter
- b) flerårige vejledende programmer
- c) årlige handlingsplaner.

2. Strategidokumenter udarbejdes for de asiatiske og latinamerikanske partnerlande, -regioner eller -underregioner for en periode på fem til syv år.

De indeholder definitioner på de langsigtede mål for samarbejdet og identificerer de strategiske prioriteter og særlige indsatsområder. De ændres efter behov.

Der udarbejdes et særskilt strategidokument for hele Asien og Latinamerika for en periode på tre år vedrørende kriser, der involverer hjemstedsfordrevne.

3. De flerårige vejledende programmer baseres på strategidokumenterne og udarbejdes for perioder på tre år for hvert land, hver region eller underregion, der er omfattet af Fællesskabets samarbejde.

De skal indeholde en beskrivelse af sektorielle og tværsektorielle prioriteter, specifikke mål og forventede resultater.

De skal angive vejledende beløb (samlede og for hver prioriteret sektor) og fastlægge kriterier for finansiering af det pågældende program.

De skal afspejle de prioriteter, der er identificeret sammen med de berørte asiatiske og latinamerikanske partnere. De ajourføres efter behov.

4. De årlige handlingsplaner bygger på de flerårige programmer og udarbejdes for hvert land, hver region eller underregion, der er omfattet af Fællesskabets samarbejde.

Deri angives så præcist som muligt for et givent år de mål, der forfølges, indsatsområderne og det tildelte budget.

De skal indeholde en liste over de samarbejdsaktiviteter, der skal finansieres af Fællesskabet. Der skal for hvert projekt og program angives et maksimumsbeløb for Fællesskabets finansielle bidrag.

5. I særlige situationer kan der gives tilladelse til specifikke samarbejdsforanstaltninger, som ikke er omfattet af årlige handlingsplaner.

Artikel 5

1. Fællesskabets finansielle bidrag ydes i form af gavebistand.
2. Fællesskabets finansielle bidrag kan navnlig anvendes til at dække udgifter til udarbejdelse, gennemførelse, overvågning, kontrol og evaluering af projekter og programmer samt information om samarbejdsaktiviteter.

3. Fællesskabets finansielle bidrag kan anvendes til samfinansiering, som tilstræbes i alle tilfælde, hvor det er muligt, særlig når det kan inspirere til anden finansiering med henblik på at realisere målene i artikel 2.

4. Fællesskabets finansielle bidrag må ikke anvendes til at betale skatter, told eller afgifter.

5. Fællesskabets finansielle bidrag kan dække investeringsudgifter, herunder erhvervelse af fast ejendom, når sidstnævnte er nødvendig for den direkte gennemførelse af foranstaltningen, og forudsat at ejerskabet overgår til den modtagerens lokale partnere eller de endelige begunstigede, når foranstaltningen er afsluttet.

Artikel 6

1. Kommissionen gennemfører Fællesskabets samarbejde i overensstemmelse med de gældende budgetprocedurer og andre gældende procedurer, særlig dem, der er fastlagt i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

2. Når Kommissionen træffer finansieringsafgørelser i henhold til denne forordning, baserer den sig på princippet om forsvarlig finansforvaltning som omhandlet i finansforordningen.

Artikel 7

Det finansielle referencebeløb til gennemførelsen af Fællesskabets samarbejde i henhold til denne forordning for perioden 2003 til 2006 er på 2 523 mio. EUR for samarbejdet med Asien og 1 270 mio. EUR for samarbejdet med Latinamerika.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Artikel 8

Foruden nationale og forbundsstatslige myndigheder kan andre partnere blive berettiget til finansiel støtte i henhold til denne forordning, såsom regionale og internationale organisationer (herunder FN-organer), ikke-statslige organisationer, stats-, provins- og lokalforvaltninger og -agenturer, samfundsorganisationer og offentlige og private institutter og aktører.

Artikel 9

1. Deltagelse i udbud og kontrakter er åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne, de lande, der ansøger om tiltrædelse af Den Europæiske Union og fra de asiatiske og latinamerikanske partnere, for så vidt angår samarbejdsaktiviteter i deres respektive regioner.

2. Kommissionen kan ud fra en konkret vurdering udvide deltagerkredsen til fysiske og juridiske personer fra andre udviklingslande og, for så vidt angår programmer til fremme af regionalt samarbejde og regional integration i Asien, fra de asiatiske lande og territorier, der er anført i bilag II.

3. I tilfælde af samfinansiering kan Kommissionen ud fra en konkret vurdering tillade, at fysiske og juridiske personer fra de andre finansierende lande deltager i udbud og kontrakter under forudsætning af gensidighed.

4. Kommissionen kan også ud fra en konkret vurdering give fysiske og juridiske personer fra andre lande adgang til sine indkøb af tjenester og goder, som er strengt nødvendige til bekæmpelse af overførbare sygdomme som HIV/AIDS, tuberkulose og malaria.

5. Desuden har fysiske og juridiske personer fra ethvert tredjeland adgang til at deltage i udbud og kontrakter vedrørende projekter og programmer til fordel for de lande, der er anført i bilag I, og som er klassificeret som mindst udviklede på OECD/DAC-listen over bistandsmodtagere, på følgende områder: sektor- og multisektorprogramstøtte, investeringsprojektstøtte, import- og råvarestøtte, handelsservicekontrakter og støtte til ikke-statslige organisationer. I disse tilfælde kan deltagelse af virksomheder fra tredjelands udelukkende ske under forudsætning af gensidighed.

Denne bestemmelse gælder kun for aktiviteter til en værdi på over 700 000 SDR eller på over 130 000 SDR i tilfælde af investeringsrelateret teknisk samarbejde. Enkeltstående tilfælde af teknisk samarbejde og fødevarerhjælp er dog ikke omfattet af denne bestemmelse.

Artikel 10

Enhver aftale eller kontrakt, der indgås i henhold til denne forordning, skal indeholde udtrykkelig bestemmelse om, at Kommissionen, herunder Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), foretager overvågning og finanskontrol, og at Revisionsretten foretager revision, om nødvendigt også på stedet. Det skal tillades Kommissionen at foretage kontrol og inspektion på stedet i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96.

KAPITEL III

BESLUTNINGSPROCEDURE

Artikel 11

1. Strategidokumenterne, de flerårige vejledende programmer og de årlige handlingsplaner, der er omhandlet i artikel 4, vedtages efter proceduren i artikel 12, stk. 2. Afgørelserne om de årlige handlingsplaner skal betragtes som finansieringsafgørelser vedrørende projekter og programmer, der er angivet i den pågældende årlige handlingsplan.

Ændringer af de i første afsnit omhandlede afgørelser vedtages efter samme procedure, undtagen når ændringerne ikke medfører en overskridelse på over 20 % af det samlede beløb, der er afsat til den årlige handlingsplan, og ikke medfører væsentlige ændringer af de i den årlige handlingsplan indeholdte projekters eller programmer art. I så fald vedtages ændringerne af Kommissionen, som underretter det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 12, stk. 1.

2. Finansieringsafgørelser om projekter og programmer, der ikke indgår i de årlige handlingsplaner og beløber sig til eller overstiger 5 mio. EUR, vedtages hver især efter proceduren i artikel 12, stk. 2.

Ændringer af disse afgørelser vedtages efter samme procedure, undtagen når ændringerne ikke medfører en overskridelse på over 20 % af det beløb, der er afsat til projekterne og programmerne, og ikke medfører væsentlige ændringer af projekterne eller programmerne. I det sidstnævnte tilfælde vedtages ændringerne af Kommissionen, som underretter det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 12, stk. 1.

Finansieringsafgørelser til beløb på under 5 mio. EUR, tillige med ændringer af dem, vedtages af Kommissionen, som underretter det udvalg, der er nedsat ved artikel 12, stk. 1.

Artikel 12

1. Kommissionen bistås af et udvalg i det følgende benævnt »ALA-udvalget«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF med reference til afgørelsens artikel 8.

Det tidsrum, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 30 dage.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsordenen.

4. Udvalget kan behandle alle spørgsmål vedrørende denne forordning, som dets formand forelægger det, også på anmodning af repræsentanten for en medlemsstat, særlig spørgsmål vedrørende programmeringen eller gennemførelsen af foranstaltninger i almindelighed eller vedrørende samfinansiering.

KAPITEL IV

KOORDINATION, INDBERETNING OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

1. Af hensyn til sammenhængen, effektiviteten og komplementariteten af Fællesskabets samarbejde organiserer medlemsstaterne og Kommissionen hyppigt og regelmæssigt udveksling af oplysninger, også på stedet, om de foranstaltninger, de agter at iværksætte. De holder hinanden underrettet om deres programstrategi, prioriterede sektorer, evalueringer samt igangværende og fremtidige samarbejde.

2. Kommissionen kan i samarbejde med medlemsstaterne tage alle nødvendige initiativer til at sikre en egnet koordina-

tion og et passende samarbejde med internationale finansieringsinstitutioner, FN-organer og andre donorer.

3. Der tages de nødvendige skridt til at fremhæve fællesskabskarakteren af de samarbejdsaktiviteter, der gennemføres i henhold til denne forordning.

Artikel 14

Hvert år forelægger Kommissionen i sin årsrapport om Fællesskabets bistand til tredjelande Europa-Parlamentet og Rådet oplysninger om, hvilke aktioner der er finansieret i medfør af denne forordning.

Artikel 15

Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre et effektivt og løbende tilsyn med gennemførelsen af Fællesskabets samarbejde i henhold til denne forordning.

Hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport sammen med forslag til, hvad der fremover skal ske med forordningen, og til eventuelle nødvendige ændringer.

Artikel 16

1. Forordning (EØF) nr. 443/92 og (EF) nr. 2130/2001 ophæves.

2. I artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2258/96 udgår ordene »i Latinamerika og i Asien«.

3. Uanset stk. 1 og 2 finder forordning (EØF) nr. 443/92, (EF) nr. 2130/2001 og (EF) nr. 2258/96 fortsat anvendelse på projekter og programmer, med hensyn til hvilke procedurerne for Kommissionens finansieringsafgørelse er indledt, men endnu ikke afsluttet ved denne forordnings ikrafttræden.

4. Strategidokumenter, flerårige vejledende programmer, årlige handlingsplaner og projekter, der vedtages i henhold til forordning (EØF) nr. 443/92 med positiv udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i henhold til dennes artikel 15, anses for at være vedtaget i henhold til denne forordning.

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG I

Afghanistan	Argentina
Bahrain	Bolivia
Bangladesh	Brasilien
Bhutan	Chile
Burma/Myanmar	Colombia
Cambodja	Costa Rica
Kina	Cuba
Østtimor	Ecuador
Indien	El Salvador
Indonesien	Guatemala
Iran	Honduras
Irak	Mexico
Korea, Den Demokratiske Folkerepublik	Nicaragua
Laos	Panama
Malaysia	Paraguay
Maldiverne	Peru
Mongoliet	Uruguay
Nepal	Venezuela
Oman	
Pakistan	
Filippinerne	
Saudi-Arabien	
Sri Lanka	
Thailand	
Vietnam	
Yemen	

BILAG II

Brunei Darussalam
Taiwan
Hongkong
Korea, Republikken
Kuwait
Japan
Macao
Qatar
Singapore
De Forenede Arabiske Emirater
